

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

Stane 4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 13. Minister za vnane stvari je govoril v zbornici na neko vprašanje, da je glasom poluslužbenih poročil, v zadnjem boju pred Santiago de Cuba jedna granata, zalučana iz jedne španskih baterij, porušila jeden top na ameriški oklopnici »Marblehead«. Granata se je razpočila, ubila in ranila mnogo Amerikov ter napravila mnogo škode. »New-York« in še jeden križar sta se morala umakniti, ker sta bila močno poškodovana.

Madrid 13. Oficijalna brzojavka iz Havane javlja, da so bili ustaši razgnani v različnih bojih. Isti so imeli 20 mrtvih in mnogo ranjenih.

New-York 13. Ameriški križar »San Francisco« je zašel na suho vsled hude megle. Toda ladija ne sedi prav trdno in se nadejajo, da odpluje brez škode, čim bode voda višja.

New-York 13. Glasom brzojavke iz S. Francisco se v taboru generala Meritta pojavile ošpice. Vsaki dan oboli 8—9 oseb. Dosedaj jih je obolelo 50.

New-York 13. Neka brzojavka pravi, da so Amerikani na višini Grantanamo (Kuba) morali prebiti celo vrsto bojev z Španci in to v dobi od sobote popoldne do nedelje zvečer. Kratko po polnoči je prišel ljut napad od strani Špancev, toda poslednji so bili zavrženi. Po noči so Španci večkrat ponovili napade, a vsikdar brez uspeha. Amerikani hvalijo junaštvo svojih nasprotnikov.

New-York 13. Mornariško moštvo, izkreno minolega petka se bojuje od včeraj popoldne, 13 ur neprenehoma z špansko redno vojsko in neredno. Kolikor je zžano dosedaj, imajo Amerikani 4 mrtve in jednega ranjenega. (To pa je že res prav — ameriško. Trinajst ur neprestanega ljutega boja, pa 4 mrtvi in — 1 ranjenec.)

PODLISTEK.

105

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

V navzočnosti tujih ljudi je žena navadno prizanašala županu, da ne bi spravila ob veljavo njegov urad. Torej je tudi Grohovski z veseljem sprejel Ovčarja. Naročil je dati mu tople hrane, otroku pa mleka. Ko mu je še hlapec povedal, da so Polžu ukradli konja i da on, Matija Ovčar, hoče po sledu za tatovi, prihaja po sveta k svojemu županu Grohovskemu — pogostil ga je še s povojeno klobaso in žganjico. Pripravljen je bil celo pisati zapisnik; na nesrečo pa, kakor je dejal, zmanjkalo mu je v sobi potrebnega orodja in papirja.

Za to pa je pozval Matijca na tajni razgovor v stransko sobo, kjer sta se pomenkovala dobro uro. Pokazalo se je, da Grohovski že od davna zasleduje tatvinsko tolpo in celo, da že pozna njene voditelje; vendar jim ne more do živga, ker še nobenega ni zalotil na prestopku in, kar je še hujše, ker mu nekaj močan vpliv veže roke. Povedal je Matijcu ime onega popotnika, ki ga je za trud pri saneh včeraj obdaril s pijačo radečniških menihov ter mu vrhu tega še pojasnil, da ž njim potujoča ženska, ni žena, niti ženska sploh, marveč brat Jozelnovega svaka, preoblečen v žensko obleko.

New-York 13. Iz Washingtona javljajo: Matija se je udala. Ne ve se pa, ali Amerikanom ali ustašem.

Dunaj 13. Bosansko-hercegovska vlada je dobila za ravnokar prirejeno začasno razstavo koristne živine najvišje odlikovanje, izdano po gospodarski razstavi: državno častno diploma ministerstva za poljedelstvo in zlato jubilejno medaljo. To odlikovanje se je podelilo za skupni prispevek h koletivni razstavi.

Berolin 13. Povodom petdesetletnice obstanka tukajšnjih redarjev (Schutzmannschaft) je povabil cesar Viljem vse redarje na dvorišče dvorske palače k službi božji. Po službi božji je cesar obgovoril redarje, označivši te poslednje kakor pomočnike in svetovalce meščanstvu ter strah zločincem. Oni so roka, katere potrebuje on, da izsili pokorščino, kadar treba to. Cesar je podelil redov mnogim častnikom, uradnikom in redarjem ter jim je posvetil v odličje čelad devizo: »Zvesto in trdno« z letnicama 1848—1898.

Berolin 13. Državni kancelar knez Hohenlohe je danes dospel sem.

Bukarešta 13. Glasom zanesljivih obveščen odide kralj Karol v Petrograd proti koncu julija. — Kralja bode spremljal ministerski predsednik Stourda.

Belgrad 13. Kralj je imenoval 60 poslancev v skupščino.

Carigrad 13. Iz Tesalije povrnivše se vojaštvo je dospel v svoje domače garnizije. Na tesalski meji je ostalo 16 bataljonov, 4 gorske baterije in en polk konjice. Na meji Epirusa je ostalo 12 bataljonov in 3 baterije.

Matija je razumel tudi, radi česa je mladi Grobar s takim veseljem sprejel včeraj po sv. maši Polzeve v župljanski vasi, da so se vrnili pijani domov, toda — prisegel je županu, da pred časom ne zine o tem niti besedice.

»Pred sodiščem«, je završil Grohovski, »ne opravimo ž njimi nič, toda sami — jim pridemo do živga, samo, da jih zalotimo na samem ter najpoprej odkrijemo vse. Tudi konja se najdeti, naj te radi nju ne boli glava«.

Ovčar ga je objel za noge ter rekel:

»Vse storim, kar ukažete, župan, ko bi bilo treba tudi umreti«.

»Stori tako«, je odvrnil župan. »Za sledom mimo moje hiše ti ni treba iti, ker jaz vem, da velja do Jozelnovega svaka. Toda bolj me mika oni drugi sled na desno od ceste, ker on nas nemara privede do katerega kolonista, ali nemara do onega žida, ki pazi na ostanke v gozdu. Pojdi ti, brate, za onim sledom kolikor boš najdalje mogel in ako kaj najdeš, pridi, pa mi naznani. Do jutra si že lahko zopet tukaj, ker tatovsko gnezdo ni veliko«.

»In dobimo konja nazaj? ...« je vprašal Matija.

»Iz črev ju jim iztrgamo!« je odvrnil župan in oči so se mu zablistale grozno.

Bilo je že okolo dveh, ko se je Matija jel poslavljati. Grohovski je omenil, da bi bilo dobro, pustiti siroto v sobi, toda žena se je tako zarežala, da je umolnil. Torej je znova zavil deklico v kos

Na pravo pot!

II.

Članka v »Slovenec« od minole sobote in od sobote dne 4. junija sta nam poklicala v spomin naše polemike iz dobe pred tremi, štirimi leti, ko smo imeli bolj ali manj živahnih razprav z obema ljubljanskima dnevnikoma, a tudi gg. poslanci slovenski niso bili na naši strani.

Marsikatero grenko smo morali pogoltniti takrat; na indeksu smo bili kakor sanjači; očitno se nam je, da se lovimo za fantomi, utopijami in fantazmagorijami. Zlasti se nam je očitno nekov — radikalizem, češ, da stremimo za cilji, ki so neizvedljivi in ki bi celo kompromitovali narod slovenski, ako bi se očitno izjavil za te cilje.

Mi smo branili takrat sebe in svoje stališče in svoje nazore. Trdili smo, da le oni je resnično praktičen politik, ki ob vsakdanjem drobnem delu za koristi svojega naroda ne zgublja nikdar iz vida končnih velikih ciljev. Trdili smo, da treba vzgajati narod za velike naloge, ki ga čakajo, če tudi morda še le v daljnji bodočnosti; povdarjali smo še posebno, da dandanes živimo hitro, da se zgodovinski dogodki razvijajo naglo in da bi se nam dogodilo lahko, da nas veliki dogodki zalotijo nepripravljene, kar bi utegnili imeti za nas usodnih posledic, ker se ugoden trenutek, ako zamujen, povrača še le čez dolgo, ali pa — nikdar več!! Zaključali smo torej povsem logično in po vsem pravu, da nismo nikaki fantasti ali trmasti radikalei, ampak realni politiki, ako zahtevamo, da Slovenci naj ne žive od danes do jutri, le za trenutek, ampak da ob vsakdanjih potrebah mislijo tudi na bodočnost. Nikdar nismo odrekli važnosti vsakdanjemu drobnemu narodnemu delu. Narobe: mi vemo dobro, da je tako drobno delo neizogibno

suknje in v plahto, posadil jo na levo roko, vzel v desno gorjačo ter šel.

Vrnivši se na cesto, je takoj našel Kaštanov sled ter po jednourni hoji začel slutiti, da tatovski hlev mora biti nekje blizu, kajti sled je bil močno zmeden. Iz početka se je oddajeval od ceste, pa se ji znova približal, pa zopet oddaljil, krenil v gozd in naposled zavil med jarke, na drugi strani železniškega nasipa. Mraz je pritiskal čimdalje hujše, toda zasopljene Matija ni čutil mrazu. Po nebu so sedaj pa sedaj jadrali oblaki in na zemlji je sedaj naletal sneg, pa zopet prenehal; toda Matija je iskal tem marljivejše, ker se je bal, da mu ne bi zatrl sledu. Šel je neprestano, gledal pod noge ter se ni niti zmenil za to, da se temni in da sneg naletava čimdalje gostejši.

Močno utrujen je nekoliko posedel, toda le za malo časa, ker se mu je zdelo, da sliši Kaštanovo razgetanje. Enkrat se je oglašilo nekaj tako glasno (nemara v njegovi bolni glavi), da je zapustil sled in napevši poslednje moči, jel iti naravnost za glasom. Čim urneje je tekkel, tem razločnejše je razgetalo; vspenjal se je na griče, stopal navzdol na drugi strani, prerivaje se skozi zadrževajoče ga grmičje, padal, pa zopet vstajal ter šel, neprestano šel za glasom.

Konečno je umolnilo razgetanje. Takrat je Matija opazil, da se nahaja med jarki do kolena v snegu in da je nastala noč.

(Pride se).

potrebno. Kakor človek ne more živeti, ako ne zadošča sleherni dan svojim telesnim potrebam, tako ne more živeti narod, ako ne zadovoljuje sodobnim, od lastnega položaja in od vsakdanjih aktuelnih dogodkov — katerih ne moremo mi ne spremeniti ne odvrniti — narekovanim potrebam. Uverjeni o tem, kar zahteva logično razvijanje vsacega naroda, nismo bili nikdar nasprotni **zdravemu** oportunizmu, marveč smo bili njega zagovorniki. Ali to smo zahtevali in zahtevamo danes in bomo zahtevali vsikdar: da oportunizem ne sme dušiti narodnih idejalov, da v skrbi za vsakdanje potrebe se ne sme potapljati skrb za — bodočnost!!

V podkrepljenje svojih nazorov smo večkrat navajali nastopno v izgled.

Nikdo se ne more varati, da v Avstriji preživljamo sedaj zgodovinsko važnih trenutkov, ko nemško-centralistiški zistem, se svojimi sanjami o nemško informirani Avstriji, ob pojavih dilirija napoveduje svoj konkurz in se pripravlja, da se umakne mogočni ideji jednake pravice za vse. Gotovo pa je, da bode ta ideja zahtevala v lastno podlago novih formacij ali tvorb. Jedna taka tvorba bi bilo n. pr. združenje vseh Slovencev v jedno upravno skupino, oziroma celó združenje Slovencev in Hrvatov v jedno jugoslovansko skupino. Denimo, da krona danes ali jutri, v usodnem trenutku Slovencev ponudi bel listek, poziva je jih: zapišite na ta listek svoje zahteve, svoj — program!! Kaj bode iz nas — tako smo vsiklikali večkrat —, ako narod ne bode vedel, kaj naj bi odgovoril na tak poziv, ker ga — nismo pripravili, vzgajili! Ker nismo gojili v njem idejalov in vere v dosego velikih ciljev, ker nismo bili — »fantasti«.

Pa čemu bi iskali izgledov v daljavah, ko ga imamo ravno mi Tržačani pred seboj, na dlani! Kako bi bilo danes z našo okolico, ako bi mogla svoje dohodke porabljalati za-se, ako bi mogla sama gospodariti svojim imetjem, ako bi imela — samoupravo!! In lahko bi jo bila imela!! Koncem 60 let jej je došel od vlade poziv, naj se izjavi, ali se hoče ločiti od mesta ali ne. Večina naroda po okolici se je izrekla proti samoupravi, ker narod ni umel usodnega trenutka, ker ni bil pripravljen na ta trenutek! Sedaj pa sklepa resolucije za samoupravo, sedaj berači, da bi mu dali vsaj posebno okrajno glavarstvo, sedaj, ko občuti na lastnem mesu, kaj se to pravi, ako režejo komu kruh oni, ki — ga nimajo radi.

To je kričoč izgled in svarilo zajedno: poučujte narod o vsaki priliki toliko o vsakdanjih potrebah, kolikor o velikih ciljih! Bodite voditelji narodu v vsakdanjih borbah, a organizujte ga tudi in neprestano za bodočo, veliko, odločilno bitko! Organizujte ga kulturno in gospodarski!

Tako vsklika danes v lepi, navduševalni in prepričevalni besedi tudi ljubljanski »Slovenec« ter nam s tem kaže na — pravo pot!

0 naši organizaciji.

Poročal Fr. Orel na zborovanji slov. učit. društva za koperski okraj.

(Dalje).

To je zopet jedna ovetka z mize istrskega učitelja.

Kaj pa naj rečem še o učitelju-očetu?

Jaz, ki nisem oče, sodim, da so takemu učitelju skrbi podvojene. Katerega očeta ni skrbela bodočnost njegovih otrok in kedo ne bi privoščil svojemu otroku boljše osode, nego je ona, katere je deležen on. In ko se ozira na one nedolžne, ljubeče oči, ki tako zvedavo poprašujejo očeta, kedaj pojde v više šole, milo se mu mora storiti pri sreč, ko se zavé, da si od svojega skromnega plačila ne more pritrpati nikdar toliko, da zadosti potrebam otroka, hrepenečega po uku. Tedaj vzdihuje tudi on z Göthejem:

Wer nie sein Brot mit Thränen ass,
Wer nie die kummervollen Nächte,
Auf seinem Bette weinend sass,
Der kennt euch nicht ihr himmlischen Mächte.

V tej skrbi, katera mu mori duha, naj potem učitelj navdušeno izvršuje svoj poklic. Naši tovariši iz sosednih pokrajin nakopavajo si zavoljo te skrbi družega dela, katero jih sicer telesno ugonablja, a tolažba, da to naporno delo in sad teh — postranskih dohodkov služita v to, da pripravita

njega otroka do boljše bodočnosti, navdušujejo ga, da pozablja na-se. O tem pozablja na ono Jenkovo gorjé, ko mora drugim posojati: čas, glavo in srce in hvali Boga, da sploh more to žrtvovati svojemu otroku.

Ali istrskemu učitelju je zaprta tudi ta pot. O najboljši volji ne more priti do postranskih dohodkov. Kedo naj ga plačuje? Borno ljudstvo, med katerim živi? Tudi istrski učitelj ima postranskega truda, nima pa postranskih dohodkov. To naj bi bila četrta ovetka na mizi istrskega učitelja.

Sedaj, ko sem Vam splošno omenil položaj istrskega učitelja, dovolite mi, da navedem še par »dogodivščin«.

Italijanski učitelj našega okraja je služboval v kraju, kjer so imeli socialisti precejšnjo premoč. Udeleževal se je večkrat njihovih zborovanj, na katero je zahajal skupno z častito duhovščino dotičnega kraja. Gospodje predstojniki niso videli radi tega. Po njihovi skrbi je torej zaslovel za učitelja-socialista. Ustanovili so v dotičnem kraju tudi neko društvo gospodarskega programa (konsumno menda). Temu društvu je bil dotični gospod menda brezplačen tajnik. Omenjeno bodi, da udje društva so bili tudi šolski voditelj, č. duhovščina, c. kr. poštar in več drugih odličnih gospodov. Se sklepom šolskega leta je dobil dotični učitelj dekret, v katerem se mu naznanja, da je za kaznen premeščen službeno. Na njegovem novem mestu, kamor je tudi že dospel glas, da je socialist, so se posebno pripravljali za njegov vsprejem, ker sodili so, da učitelj-socialist, t. j. drugačnega menenja nego izvestna gospoda, ne more biti normalno ustvarjen. Imeti bi moral oči zadi in morda celó roge. Tako mi je sam pravil dotični tovariš. To bodi v dokaz, kako sme in ne sme misliti istrski učitelj.

Pristranost izvestne gospode pa osvetljuje nastopno:

Lanskega meseca marea imeli smo volitve v državni zbor. Ob tisti priliki je prišel do nekega učitelja c. kr. uradnika v družbi z drugim gospodom. Oba gospodasta mu obljubovala med drugim tudi to, da se mu povoljno reši vsaka eventualna prošnja, katero bi naslovil na deželni šolski svet, pod pogojem, da pripravi volilce onega kraja do tega, da izberejo take volilne može, katerih polovica bi glasovala za slovansko, polovica za italijansko stranko. Umevno je samo po sebi, da jima je odgovoril, da je učitelju zabranjena agitacija v katerokoli svrhu. Gledé prošenj pa da se zanaša na nepristranost gospodov, ki rešujejo iste. Kasneje se mu je zdravje omajalo. Ker se je tedaj nahajal v zelo kritičnem gmotnem položnji, uložil je prošnjo na visoki deželni šolski svet ter podprl isto s tem, da se mu je obrnilo zdravje na zlo ter da poučuje tedaj že peto leto tedensko po 28 ur. Kolikor sem izvedel pozneje po neki osebi, naklonil mu je bil sl. c. kr. okr. šolski svet 50 gld. podpore, kar pa bi bil imel odobriti še visoki deželni šolski svet. Sklepi in predlogi okrajnega šolskega sveta se v deželnih šolskih svetih drugih pokrajin uvažujejo kolikor toliko. Tu nam pa je na dotični predlog visoki deželni šolski svet vrnil prošnjo učitelju z opombo, da je dotični fond za ono leto že izčrpan. Torej ona dva gospoda se nista nikakor motila, ko sta ga hotela prepričati, da le po poti, katero sta mu kazala ona, **le po neznačajnosti** bi si mogel istrski učitelj zboljšati svoj položaj, tudi v slučaju, ko gre za življenje.

Tak je torej položaj istrskega učitelja!

(Pride še).

DOPISI.

V okolici Koperski dne 11. junija 1898.

(Izv. dop.) Čuje se, da so tudi koperski framazoni šli na led italijanskim reformatorjem v duhovskih haljah, ter so sklenili baje, da letos nočejo imeti mil. škofa na svoji »svetovnoznani« procesiji na dan sv. Nazarija. V tem trenutku še ne znamo za gotovo, je-li ta vest resnična, ali ne, vsakako pa je zelo verjetna, da, mi smo celo pričakovali tega za gotovo, kajti tudi koperske opice morajo posnemati svoje bratee in sestrice. Vendar je mesto Koper vse kaj drugega, nego Piran, ali Buje, ker je sedež koperskega škofa, stolica, na kateri je mil. škof inštaliran. Ako bi torej se silo branili mil. škofu prihod v Koper, bi bilo to ravno toliko, ko bi se mu zabranilo v Trstu samem izvrševati ško-

fovske dolžnosti. V Koper škof mora priti in ondi nekaj časa residovati, med tem, ko v Piran, Buje in drugam lahko prihaja vsako leto ali pa ne. — Ako bi torej koperska gospoda v svoji nestrpnosti zabranili mil. škofu prihod v Koper, bi nekako nasprotovali volji Njegovega Veličanstva presvitl. cesarja, ki je msgr. Šterka imenoval škofom toliko tržaškim, kolikor koperskim. — Mil. škof mora v svoji stolici koperski izvrševati svoje škofovske dolžnosti; ako pa bi tega ne mogel iz tega ali onega vzroka, dolžna mu je vlada pomagati.

Sedaj, gosp. glavar koperski, sedaj pokažite svojo energijo nasproti nestrpnosti italijanske irredente! Sedaj imate najlepšo priložnost, pokazati se pravičnega, kajti praznik sv. Nazarija ni niti slovenski niti italijanski praznik, ampak je slovesnost edino le cerkvena. Bodemo videli, kaj ukrene slavna vlada proti namerovani brutalnosti italijanske gospode koperske. Mi opozorjamo slavno vlado tem potom na njeno sveto dolžnost, da vendar enkrat stori konec nestrpnosti italijanski, in da se spomni, da je tudi katoliški škof svoboden državljan in mora biti svoboden na izvrševanju svojih dolžnosti.

Opominjamo pa istotako gosp. okr. glavarja, da naj pomisli samo to, da je treba v Kopru le malo agitacije, in gospodi bode hudo predla; saj naše ljudstvo že splošno govori v »revolucijonu«. — Mi znamo pozitivno, da vse priproste ljudstvo kopersko je zadovoljno, da mil. škof pride v Koper, kakor vsako leto; one tisoče podpisov so si znani gospodje jednostavno izmislili.

Sicer se pa obračamo tudi do našega slovenskega ljudstva v okolici koperski, da naj ne hodi tudi ono v Koper, ako bi se zabranilo škofu, kajti procesija brez škofa, ki vlada škofijo, a se mu je zabrani s silo voditi jo, je brezzmiselna, je **krivoverska**. Rodoljubje! Pričnite takoj najintenzivnejšo agitacijo mej ljudstvom, da ostane doma, ako mil. škofa ne bode v Koper.

Pošten človek in kristijan se ne sme udeleževati krivoverskih procesij. Žali Bog, bi imeli vsled tega zgubo le pošteni Italijani, kajti gospoda nima od tega ne dobička, ne zgube. Kaj je njim mari revež, tudi ako je — Italijan!!

Italijanskim duhovnikom pa lahko zakličemo z »N. Sl.«: »Glejte, kam vas je privela vaša nestrpnost; edino le vi ste krivi vse te agitacije italij. gospode, in vi ste odgovorni pred Bogom in ljudmi! Odložite enkrat krinko svetohlinstva in hinavščine in pokažite javno svojo barvo in ne skrivajte se za framazone!!«

Politični pregled.

K položaju. Danes je torej tisti dan, ki bi bil moral donesti važnih dogodkov: odgovor grofa Thuna radi dogodkov v Gradeu in s tem naj bi bil združen aut-aut, ki ga je, kakor se je govorilo, vlada namerovala staviti levičarjem; potem zaključenje zbornice in proglašenje izjave ukupne desnice. To je imel torej postati pravi dan za one, ki hlepe po senzaciji. Grof Thun pa je pokvaril vse veselje, spustivši doli zaveso nenadoma, predno se je izvršil zadnji čin te parlamentarne žaloigre. Sedaj je le vprašanje, ali je hotel grof Thun prirediti parlamentu tih pogreb mesto hrupnega, ali pa hoče znova začeti s poskusi za oživiljenje tega kadavra. Dejstvo, da se je državni zbor le odložil in ne zaključil, govori za to zadnje domnevanje. Tudi službene in poluslužbene novine govore v tem zmislu. Tako čujemo, da hoče grof Thun v tem poletju povabiti na posvetovanje zaupnike Nemcev, od česar pričakuje vsaj toliko vspeha, da bodo stranke vendar nekoliko bolje disponirane za spravo, ko se v septembru zopet snide državni zbor.

Mi občudujemo optimizem grofa Thuna. Da, ako bi bile res le jezikovne naredbe jedini in resnični povod sedanjim borbam, potem bi se stranke utegnile res strezniti. Ali vzroki obstrukcije so drugje, so globokeje. V nemškem taboru ne more priti do pomirjenja, ker niso vznemirjeni radi jezikovnih naredeb, ampak je gotovo, da bodo besneli še naprej, tudi če se danes odpravijo jezikovne naredbe. Zato se čudimo grofu Thunu, da hoče zopet in zopet valiti kamen navzgor, da-si ve, da mu gotovo zdrkne zopet nizdolu.

Danes se je sešel eksekutivni odbor desnice, da določi ukupen proglas desnice. Tudi skupine na levi hočejo baje izdati ukupen manifest.

Pomembni imenovanji. — Predsednik višega deželnega sodišča v Gradcu, grof Gleispach, bode baje imenovan predsednikom višega sodišča v Inomostu. Sedanji predsednik temu sodišču, Exterle pa deželnim glavarjem na Tirolskem. Ali bi ne bilo tako premeščenje grofa Gleispacha mala kapitulacija pred graškim kamenjem?

Pogajanja z Ogersko. Pogajanja med kvotnima deputacijama, oziroma med obema odsekom deputacij so ostala brezuspešna. Le za trenotek je bilo videti kakor da so Madjari postali mehkeji, a kakor hitro je prišel trenotek, da bi z dejanji pokazali le nekoliko spoznanja, da se je tej polovici godila do sedaj velika krivica, pa so zapeli zopet svoje žepe z vsemi gumbi.

V dveh potezih bodi povedano, kako so se vršila pogajanja. Avstrijska deputacija je zahtevala s prvega, naj se za določanje kvote vzame v podlago število prebivalstva. Ogerska deputacija ni hotela čuti o tej podlagi. Potem je avstrijska deputacija odjenjala toliko, da je privolila kakor podlago za računjanje izkaze direktnih in indirektnih davkov. Ob načinu računjanja, kakor je sploh možen v pri-log Ogerski, bi bilo za našo državno polovico računati 3803-4, za ono drugo polovico pa 2149-3 milijonov goldinarjev, katerim številkam bi odgovarjala na naši strani kvota 63-9, na ogerski strani 36-1, namesto dosedanjega razmerja 70:30.

Gotovo bi tudi to razmerje ne odgovarjalo resničnim gospodarskim silam na obeh straneh, ali Ogri — kakor kaže — niti za to malo nočejo popraviti krivičnosti dosedanjega razmerja, vedoči, da jim je končno vsikdar obveljalo, kakor so hoteli oni! Tako se gotovo nadejajo sedaj, da jim ostane 30% dolžnosti poleg 70% uživanja.

Pogajanja med kvotnima deputacijama so se pretrgala, ali pravijo, da se skoro prično zopet.

Domače vesti.

Avdijenčji. Njegovo Veličanstvo je vsprejelo v avdijenčji predsednika deželnemu sodišču v Trstu Mihaela Urbančiča, in predsednika okrožnemu sodišču v Gorici Karola viteza Defacisa.

Imenovanja. Poštними vežbeniki so imenovani absolvirani višereale Viktor Dose in absolvirana gimnazijca Silvij Leban in Dragotin Ban.

Nov grob. Gosp. Fran Skedl, uradnik pri komisarijatu c. k. mornarnice, je umrl dne 11. junija v Novem mestu na Dolenjskem. Mnogobrojni prijatelji blagega ranjkega v Trstu bodo pač strmeli, da je neizprosna smrt kar hkratu pobrala toli močnega, veselega Dolenjca. Prišedši s Krete je obolel Skedl prve dni maja. Nobeden zdravnik mu ni vedel leka in — kakor kaže podoba — še njega bolezní ni poznal. Ker je neprestano vidno pešal, zapustil je Pulj ter se minoli četrtek odpeljal v svoj rojstni kraj s tolažljivo nado, da ga domača hrana, domača voda in domači zrak hitro ozdravijo in okrepijo. Tega se je nadejal tembolj, ker imajo Novomeščani v Kandiji prav lepo in dobro oskrbovano bolnišnico. A nemila usoda! Ni se bil še odpočil od vožnje, že je v soboto zjutraj izdahníl svojo blago dušo. Uničilo ga je prehudo delovanje o vkreanji za ekspedijco na Kreto in naslednje upravljanje na avstrijskem brodogradu. Preddragi prijatelj mi poroča, da je v 9 mesecih bil le dvakrat na suhem. O ti zlata duša, ki si vedel povsodi pridobiti si prijateljev! — in sovražnika pokojni Fran Skedl gotovo ni imel nikjer. Osoda tvoja res nas spominja besed pesnika:

„Ena se tebi je želja spolnila:
V zemlji domači da truplo leži;
V zemlji slovenski, v predragi deželi,
Ki si jo ljubil presrečno ves čas.“

Počivaj v miru!

„Disciplinirana“ aristokrata. Pišejo nam iz Ljubljane: »Slov. List« od sobote je priobčil nečuvno vest, da sta vpričo procesije sv. R. Telesa v Ljubljani dva vladna uradnika, namreč baron Reehbach in grof Chorinsky — kadila cigarete. Človek ni verjel svojim očem, čitajoč kaj takega. Vendar pa je to istina bila. Kajti že na večer sobote sta dobila imenovana uradnika dekret, da morata »stante pede«: prvi na Krško, drugi pa v Logatec. Vedeti je treba, da baron Reehbach je bil prezidijalni tajnik deželne vlade in desna roka barona Heina. Da je torej deželni predsednik po

vsem zasluženji kaznoval takšno aristokratsko prešrnost, to je obudilo v vseh ljubljanskih krogih pravo zadovoljstvo. Ako bi baron Hein svoje modrokrvne »brate« navajal tudi na to, da ne bi žalili narodnega čuvstva kranjskih Slovencev, onda bi šele rekli: »Omne tulit punctum!«

Prva slovenska razprava v grajsko-pravni stvari na c. kr. višem deželnem sodišču v Trstu. Dne 14. t. m. vršila se je na omenjenem višem sodišču prva grajska (civilna) razprava pod predsedateljstvom dvornega svetnika Kl. Mraha vpričo sodnikov-svetnikov Evgena dr. Fluegla, Fr. P. Legata, M. A. Trnovca, A. F. Huberja in zapisnikarja tajnika J. Parisinija. Tožitelja je zastopal dr. g. V. Stanič, tožene pa dr. R. Luzatto iz Gorice. Izvestitelj, svetnik Fr. P. Legat, razložil je vso vsebino pravde na slovenskem jeziku in v tem jeziku vršila se je razven govora toženčevega branitelja vsa razprava; tudi razsodba je bila poslovenski proglašena. Začetek je srečno storjen. Tako bodi vedno in konce bo jezikovnih borb.

Sram jih bilo! 15 njih na jednega! 15 kranjskih »Karnjoleev« je v neki dunajski gostilni teplo — jednega Slovenca. Tolkli so ga po glavi pestmi in palicami tako, da ima zevajočo rano na glavi. In potem so ga vrgli, vsega krvavega, na ulico. Ta čin se je gnusil tudi navzočim Dunajčanom. Značilno za razmere na Kranjskem je, da je bil med napadalec tudi sin nekega deželnosodnega svetnika. Ljubljanskim listom brzojavljajo z Dunaja, da med slovanskim dijaštvom vlada veliko razburjenje vsled tega dogodka, a »Slov. Narod« vsklika povsem umestno: Na beli slovenski Ljubljani je sedaj, da spregovori odločno besedo! Proč z nemškega Dunaja!

Kje je „Narodni dom“? Prejeli smo in objavljamo: Kje je »Narodni dom«? Tako sem moral vprašati minolo nedeljo, tavajoči po širokem obrežju v prijaznih Barkovljah. Ker me je preganjal dež, zaletel sem se v par lokalov, a povsodi sem bil tuje med tujei. Naposled sem zasledil vendar napis društva »Adrije« in sem sklepal, da tu blizu mora biti »Nar. dom«. Tako sem prišel na lepo odlični vrt »Narodnega doma«. Poizvedovaje o razmerah v Barkovljah sem izvedel tudi, da je minolo že nekaj mesecev, odkar se je ustanovil tam »Narodni dom«. Tembolj me je presenetilo, da sem moral še le povpraševati po tem domu, da-si stoji isti na najlepšem mestu, v sreč Barkovelj! Menim, da bi poslopje moralo imeti svoj napis, da se ne bode dogajalo, kakor se je dogodilo meni, da bodo Slovenci morali vpraševati Italijane — kje da je narodni dom?!

To je vendar prehudo! Te dni je list »Lavoratore« ožigosal nekega zdravnika z zdravniške postaje, ker je od neke siromašne porodnice zahteval celih 5 gld, za podeljeno jej zdravniško pomoč, da-si ima svojo stalno plačo kakor zdravnik na zdravniški postaji in je ta podružnica v prvi vrsti nemenjena siromašnemu ljudstvu.

Dne 11. t. m. se je zopet dogodil enak slučaj nekemu Ivanu Berbuču iz Sela. Šel je na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik pogledal oči in za to je moral plačati 5 gld. Mož nam je sporočil, da je bil že v Vidmu, a tam mu niso računali nič, tu pa, na avstrijskih tleh, je moral kakor avstrijski državljani plačati celih 5 gl.

Slab začetek! V tukajšnjem »Piccolo« od dne 13. t. m. čitamo o sprejemu, ki so ga baje priredili v Nabrežini peticiji laških izzivačev o priliki, ko so se vračali z nekega izleta. »Piccolo« piše, kako so se »nedolžni« in mirni Lahoni vozili po Nabrežini, pevaje istotako nedolžne laške pesmi ter kako so bili napadeni in kamenjani brez kacega vzroka po tamošnjih — divjakih!

Tepeni so bili vsi; kamenje, ki je letelo nanje, da je bilo pomešano z litri in stolicami! V največji sili so morali bežati pustivši na mestu dva klobuka!

To bi bila ena plat zvona, ki je pa pokazala še vsikdar dosedaj, da jej ni ničesa verjeti, kerna-vadno — laže! Verjetneje bi bilo — ako je sploh kaj resnice na tej stvari — da so »nedolžni« Lahoni iskali in da so potem tudi našli! Vskakopa pričakujemo avtentičnega poročila, ki naj pojasni, kedo je — iskal!

Slavnost Palackega v Brnu minole nedelje je bila veličastna vzlie surovim napadom od strani

Nemeev, ki so napadali sosebno praškega župana kamenjem in gnilimi jajci. Ljudske veselice na Kraljevem polju se je udeležilo nad 60000 ljudi. Z ozirom na te dogodke je rekel župan praški Podlipny, da Slovani naj ostanejo v defenzivi, a če bi trebalo, naj prestopijo v ofenzivo. Na prijateljskem sestanku sta govorila tudi posl. Klaič in Žitnik. Oba sta povdarjala slovansko vzajemnost. Eppur si muove — vzlie nemškemu kamenju!!

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda je darovala gospa soproga gosp. trgovca Zadnika (Corso 8) 20 kron ter s tem postala ustanovnica. Isti podružnici je darovala Milka 10 kron mesto šopka prijateljici Antonijeti. Kakor Ciril-Metodov dar poslal veleč. gosp. Ignacij Počivalnik 10 kron. Darovalkama in darovalcu bodi izrečena prisrčna zahvala.

Veselica pevskega društva društva »Adrije« v Barkovljah, ki se je imela vršiti minolo nedeljo na korist ubogim družinam zaprtih okoličanov, a jo je preprečil grozni naliv, se bode vršila prihodnjo nedeljo z istim programom. Uverjeni smo, da prihodnjo nedeljo zopet pohite v Barkovlje vse one množice, ki so bile minole nedelje že na potu tjakaj.

Za cerkvico sv. Cirila in Metoda v Padričah so darovali nadalje sledeči gospodje:

V Sežani (v drugič): A. Kosovel, E. Mahorčič, J. Omers, F. Jaschy, Pija Paximadi po 1 gld.; Emica Seemann 1 gld. 50 nvč.; M. Grbee, A. Pregelj, A. Bekar, J. Gregorin, N. Pitamie, Štolfa, X. Y., M. Delena, M. Mislej, A. Grbee, Rožič, M. Fleri in Z. Štolfa po 50 nvč.; M. Brear, J. Dettoni, Maša Dolenčeva in M. Pregelj po 30 nvč.; A. Rajgel 25 nvč.; H. Ferfila, Fr. Bekar, A. Fabčič, K. Merlak, Popotnik, N. Znidaršič in J. Marička po 20 nvč.; A. Opara in Martin G. po 10 nvč.

V Trstu: Milka in Ivan 5 gl., M. P. 3 gl., Z. Rybač 2 gl., M. Trnovce, J. Trobec, dr. Truden, I. Pertot, Iv. M. po 1 gl., N. Rode, N. N., J. Regent, I. Vatovec, A. Paternel, Iv. Znidaršič, Nuci Br., Kovačič L. in M. Koejan po 50 nvč., Fr. Martelane, Kuhnert, Pavlina B. in G. V. po 30 nvč. (Pride še.)

Kakšni so! — Pred osmimi dnevi je tukajšnja policija aretirala 30-letnega Bambardi Davida, italijanskega državljana, ki je po ulicah muziciral in prosjačil. Ni pa bil v posebni bedi, kajti pri sebi je imel 10 gld. 9 kr. Komaj pa je bil na svobodi, je zopet pričel svojo obrt prosjačenja. Včeraj je bil zopet aretiran in je imel pri sebi ničmanj nego 18 gld. 49 kr. Še vse to naj bi bilo, a ta pijavka je imel pri sebi dvoje poštnih pobotnic, iz katerih je bilo razvideti, da je jedenkrat poslal v lepo blaženo Italijo 47 gld. 50 kr. in drugi krat 40 lir. Nabral je torej od 5. junija in do danes čez 100 gld..

Taki so torej te dobre in siromašne duše: tu beračijo in potem pošiljajo stotake v lačno Italijo — za zahvalo pa jim vre iz ust: Porehi de scavi, morte in m... all'Austria, viva Italia!

Tržaške novice. (Slabo se je za rekel.) Neki finančni stražnik je hotel vizitirati ženo nekega postrežčka, ker je sumil, da ima ona pri sebi daceu podvrženega blaga. Soprog, ki je bil navzoč se je radi tega ozlovolil ter je vskliknil fin. stražniku: »kaj bi ti grdoba aretiral rad mojo ženo?« Seveda so take besede zadostovale, da je moral postrežček v zapor. — (Mala požara.) Nocoj o polnoči je začelo goreti v hiši št. 11. na Corsu. Vnela se je neka blazina. Pozneje ob 1. uri pa je nastal ogenj v ulici Sette Fontane 17. Vnela se je miza nekega čevljarja. Obakrat so domačini pogasili ogenj, predno so prihiteli gasilci na mesto. — (Poneverjenje.) Včeraj popoldne je bil aretiran 16-letni Josip K., ker je poneveril svojemu gospodarju Hermanu Tonitzu znesek 298 gl.

Iz-pred sodišča. 73-letni Aleksander Bartoli iz Pirana je bil obsojen včeraj zjutraj na 14 dni zapora, ker je dne 18. maja zaprl vrata kanoniku Vidaliju, ko je ta delil blagoslov po hišah in mu je rekel: Nočem nikakih blagoslovov! Tukaj sem jaz gospodar!

Včeraj zjutraj je bil obsojen 30-letni Ernest Ambrosieh na 18 mesecev ječe, ker je vkradel dne 17. februarja za 269 gld. 75 nč. sukna. Marija Roncati, ki je bila spoznana sokrivo te tatvine, je bila obsojena na 4 mesece ječe. Njen soprog, ki je

vkupil tega ukradenega blaga, je bil obsojen na 14 dni zapora. Ko je Marija Roncati čula obsodbo, jej je prišlo slabo, a prešlo jej je hitro.

Samomor. Danes zjutraj ob 10. uri se je zastupila 21letna šivilja Stradela Katarina iz Trsta, bivačica v ulici Pietà št. 15. Izpila je precej žveplene kisline. Komaj prenešana v bolnišnico je umrla. Na lice mesta je prišel in zapisal vse podatke pol. oficijal g. Hasek. Vzrok je bil, — kakor največkrat v takih slučajih, — ljubezen.

Polietjske vesti. Sinoči je prišel na polietjski komisariat v ulici Scussa študent medicine Ivan Tutjevič iz Lomna v Rusiji ter je prijavil, da je brez vsakih sredstev. Obdržali so ga na polietji.

26letni Lazarie Rok, mehanik iz Tirola, je bil aretiran večer, ker se je povrnil v Trst, čeravno je izgnan od tu. Osleparil je tudi nekega Antona Luksića za bicikel vreden 62 gld., katerega je najprej zastavil za 32 gld. in potem prodal zastavni listek za 13 gld. Aretiral ga je v njegovem stanovanju sin gosp. polic. oficijala Titza.

Koledar:

Danes v torek 14. junija: Bazilij, šk.; Elizej prerok.
Jutri v sredo 15. junija: Vid, Modest in fofariši.

Solnčni: Izhod ob 3. uri 39 min. Zahod „ 8. „ 21 „
Lunini: Izhod ob 12. uri 36 min. Zahod „ 4. „ — „

Ta je 25. teden. Danes je 164. dan tega leta, imamo torej še 201 dni.

Zadnje vesti.

Brno 14. Sinoči je prišlo do opetovanih spopadov med češkimi in nemškimi pasanti. Policija je opetovano posezala vmes ter je zaprla več oseb. Štiri osebe so bile lahko ranjene.

Carigrad 14. Armenski patrijarh je podal svojo demisijo.

Pariz 13. V zbornici je bilo živahno gibanje. Vsprejemši predsedništvo je zagotovil Deschanel popolno nepristranost ter je izrekel nado, da se bodo razprave vršile s kurtuvazijo. Uverjen je, da bode zbornica nadaljevala delo narodne obrambe. Zaključuje je izrekel svoje simpatije za vojsko in morarico, ki sti v varstvo in v ponos Francije.

Dunaj 14. Vsi listi se bavijo z odloženjem državnega zbora. »Fremdenblatt« povdarja, da ta odredba ni namerovana nobeni stranki v prilog in nobeni na kljubaj. Odloženje da se se je pokazalo neizogibno potrebno. »Neue Freie Presse« povdarja, da so soglašali vsi ministri v tem, da treba odložiti razprave zbornice. Isti list pozivlja vlado, naj čim prej stopi v pogajanja z Nemci.

Tudi »Neues Wiener Tagblatt« odobruje to odredbo, ker sedanji parlamentarni boji so le poojstrovali nasprotstva in vekšali sovražtvo. Druzega uspeha ne bi imelo nadaljevanje razprav.

Dunaj 14. Govori se, da se še pred zopetnim sestankom zbornice poslancev, to je pred septembrom, uveljavi za isto nov poslovni red in sicer na podlagi § 14.

Rim 14. Govori se, da je kraljica španska pisala papežu pismo, v katerem mu naznanja svoj namen, da bi odstopila. Kraljica da vpraša papeža za svet.

Madrid 14. Vojni minister je izjavil v zbornici, da vlada ni dobila nikake oficijelne depeše o kakem izkrcanju Amerikanov na Kubi. Poslanec Urija je ostro napadal upravo na Filipinih. Minister za kolonije je odgovoril na kratko, da vladi ni dolžnost, da bi branila prejšnja ministerstva.

Madrid 14. Minister za vnanje stvari oporeka najodločnejše vesti, da bi bile ameriške ladje forsirale v pristanišče Santiago de Cuba.

Washington 14. Vojni oddelek javlja, da se naglo delajo priprave za odposlanje druge invazijske vojske na Kubo.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 14. junija. (Izvirni brzojav.)
Pšenica za juli 83, september 75 1/8, december 75, koroza: juli 36 3/8, september 37 3/4, mast 605.

Žalosti potrtim sreem naznanjamo prijateljem in znaneem, da je naša nepozabna soproga, oziroma mati in sestra, gospa

Marija Fon,
roj. Lasnik

danes zjutraj ob 3. uri v Gospodu zaspala, previdena sv. zakramenti za umirajoče.

Pogreb drage pokojnice bode jutri ob 6. uri popoldne od hiše žalosti, ulica S. Nicolò h. št. 16.

V Trstu, dne 14. junija 1898.

Ivan Fon, Tereza Lasnik,
soprog. sestra.

Luelja, Karla, Marija,
hčere.

Slovenskega stenografa

vsprejme s 1. julijem 1898.

Dr. OTOKAR RYBAR, odvetnik
v Trstu.

Odlikovan fotografski „atelier“!

Acquedotto h. št. 25!!

Usojam si naznaniti sl. občinstvu, da sem na **Acquedottu 25** odprl svojo filjalko. Atelier je urejen moderno in preskrbljen aparati najnovejšega zistema. Fotografije v vsaki obliki do naravne velikosti na papirje vsake vrste: celoidin, albumin, platin itd. itd. Izdelovanje natančno, dovršeno. Cene kolikor sploh možno nizke. Posebno se priporočam v izdelovanje skupin rodbinskih in drugih; reprodukcij po vsaki, tudi že obledeli fotografiji, oljnatih slik, akvarelov; fotografij v naravnih barvah. — Kdor se hoče prepričati, naj blagovoli osebno obiskati moj atelier in si ogledati tam izložene slike! Atelier je na **Acquedottu št. 25.**

Anton Jerkič,

odlikovan fotografski atelier.

V Gorici:

na Travniku 11.

V Trstu:

na Acquedottu 25.

Drogerijo

Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl na **Opčinah hšt. 212**, (nasproti gostilne pri Mičelu)

Najboljše one nabavljajoče se v Trstu ulica Belvedere št. 37, v kateri se bode dobivalo po istih cenah kakor v mestu vse potrebne **barve, mineralne vode, olja, šipe, petrolej, specijske in zdravilsko blago**, in sploh vse v to vrsto spadajoče tržne pridelke.

Gledal bodem na to, da najbolje ustrežem sl. občinstvu na Opčinah in drugim sosednim vaščanom.

Priporočam se za obilni obisk

Friderik Cumar.

OLJA
Zaloga na debelo in na drobno.
Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	28
„ „ finejšo „	„ „	32
„ oljino „	„ „	36
„ „ fino „	„ „	40
„ namizno „	„ „	44
„ „ finejšo „	„ „	48
„ „ Extra „	„ „	52, 56
„ „ Specijalit. „	„ „	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

Trst, Via Aquedotto št. 9.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimne in peresne, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni evet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni **PRAXMARER „Ai due Mori“** v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopolnje se franko.

Hôtel Evropa

Piazza della Caserma.

Zračen vrt z lopo in brez lope.

Izborna kuhinja nemška in italijanska, pivo iz Plzenske pivovarne, izvrstna vina iz lastne kleti.

Telefon št. 23.

ALOJZIJ LOHR, lastnik.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V prtiljeju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Fraňa Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporočam se

za **napravo uniform in civilnih oblek.**

Postrežba poštenu.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Le 50 nvč. za 4 žrebanja

Predzadnji teden

Glavni dobitek 1krat 100.000 Kron in 4krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20 0/0

Srečke jubilejne razstave
po 50 nvč.

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Mandl & C. Ign. Neumann, Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Il Mercurio Triestino, M. Nigris.

I. žrebanje: 24. junija 1898.
II. žrebanje: 6. avgusta 1898.
III. žrebanje: 15. septembra 1898.
IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.